

Az idők gonoszak...

„Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk.” Zsoltár 90, 10.

Ez az ige egy rendkívül fontos információt tartogat a számunkra! Azt, hogy a rendelkezésünkre álló idő, véges! Gyakran gondolja azt a fiatal ember, hogy végtelen idő áll rendelkezésére. Nehezen telnek az órák az iskolapadban, aztán a munkahelyen... A gyerek már szeretne felnőtt lenni, mikor érkezik már el, hogy önálló, független lehetek, amikor nem mások osztják be az időmet, hanem én saját magamnak...

De talán kevésbé gondolunk abba bele, hogy az idő és az életünk közé egyenlőséget tehetünk! Ahogyan múlik az idő, úgy múlik az életünk is! Egy nagyon fontos dolgot is tudatosítani kell magunkba: Mindenért az életünkbe idővel fizetünk! Ha egy eseményre áldozunk időt, akkor az az idő számunkra elveszett, azt már többé semmilyen formában nem használhatjuk fel, az számunkra már nem elérhető! Ha egy programod van, amelyet választottál, és nem volt jó, nem teheted meg, hogy azt mondd, másra fordítom ezt az időt – nincs többé az az idő, már vissza nem hozható, és annival kevesebb áll rendelkezésedre! Nem áll rendelkezésünkre végtelen idő! Azt kell beosztani, ami van!

Annyi dolgot szeretnénk bele gyömöszölni ebbe a rendelkezésre álló 70-80 esztendőbe: munka, egzisztencia megteremtése, szórakozás, nyaralás, ... Bele akarjuk zsúfolni, de nem fér bele, nem beszélve arról, hogy ennek a rendelkezésre álló időnek nagy része hiábavaló fáradozás! Elgondolkodtató, lesújtó, megdöbbentő?

Legnagyobb gúzzal indul neki az ember, hogy befektetessen annak érdekében, hogy valamikor több ideje legyen...! Rengeteget dolgozik, feláldozza a barátságot, a családot, a kapcsolatokat...stb, azért, hogy legyen. De ez a nézőpont téves, hiszen nem lesz több ideje, csak egyre kevesebb! És talán pont az aratásról, a profit élvezetéről marad le!

Van egy fontos dolog, melyet meg kell gondolni minden embernek. Olyan irányba kell a múltó időt befektetni, mely nem hogy csökken, hanem maradandó, értéknövelő örökké tartó befektetésnek bizonyul. Ez nem más, mint az Istennel töltött idő: egy olyan befektetés, mely megtérül, és tényleg annak hiánya veszteség! Nem a templomba, a szertartásokkal, liturgiákkal eltöltött időről van szó, hanem a személyesen Istennel töltött időről!

Ha valamit bánni fogsz, az az idő, amit Istennel tölthetnél volna és nem tetted!

Az elmulasztott lehetőségek pótolhatatlan veszteség az ember számára!

Ezért gondoljuk meg: „Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen azért: ne legyetek meggondolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.” Efézusi levél 5,15-17.